



Kustosz Pamięci Narodowej

10/06/26

Nagroda

RP

**Patronat Honorowy
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Karola Nawrockiego**

Szanowni Państwo!

Nagroda Kustosz Pamięci Narodowej wręczona już po raz dwudziesty piąty stanowi wyraz uznania dla tych, którzy z oddaniem i konsekwencją strzegą pamięci o historii najnowszej Polski. Uhonorowane tym wyróżnieniem osoby i instytucje podjęły się trudu przekazywania prawdy o wydarzeniach, postaciach i wartościach współtworzących nasze narodowe dziedzictwo. Działają tym samym w sposób zbieżny z celami Instytutu Pamięci Narodowej. Ich działalność – często cicha, prowadzona z dala od rozgłosu i poklasku – ma fundamentalne znaczenie dla budowania świadomości historycznej kolejnych pokoleń.

Tegoroczna, jubileuszowa, edycja nagrody jest szczególną okazją, by podkreślić ciągłość tej misji oraz jej aktualność we współczesnym świecie. To właśnie w czasach trudnych, niespokojnych, pełnych wielu nieznanych wcześniej wyzwań, pamięć historyczna pozostaje jednym z najważniejszych fundamentów konstytuujących wspólnotę, której tak bardzo potrzebujemy, aby móc dalej trwać jako naród. Dzięki tej pamięci możemy lepiej rozumieć naszą przeszłość, jak również odpowiedzialnie kształtować przyszłość.

Tegoroczni laureaci reprezentują najwyższe standardy zaangażowania w odkrywanie, ochronę i popularyzację naszej historii. Ich dorobek jest świadectwem tego, że troska o pamięć narodową może przybierać różnorodne formy – od badań naukowych, publikacji historycznych, przez zinstytucjonalizowaną działalność edukacyjną i formacyjną, po całkowicie oddolne inicjatywy społecznikowskie. Wszystkie te rodzaje aktywności są bardzo potrzebne i razem dają niezwykle efekt wspólnototwórczy.

Składając serdeczne gratulacje tegorocznym laureatom, wyrażam jednocześnie głęboką wdzięczność za Ich wkład w zachowanie i kultywowanie naszego wspólnego historycznego dziedzictwa.

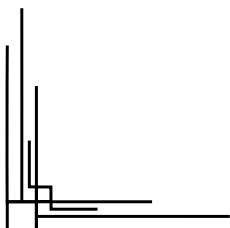


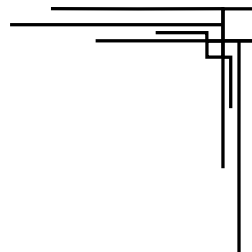
dr hab. Karol Polejowski
Zastępca Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej

Nagroda Kustosz Pamięci Narodowej

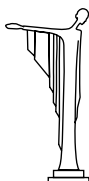
Nagroda Kustosz Pamięci Narodowej została ustanowiona w lipcu 2002 roku przez pierwszego prezesa Instytutu Pamięci Narodowej prof. Leona Kieresa. Inicjatorem wyróżnienia był prof. Janusz Kurtyka, ówczesny dyrektor Oddziału IPN w Krakowie. Ideą nagrody jest krzewienie szacunku dla przeszłości narodu i wartości, dzięki którym Polska odrodziła się po latach zniewolenia. Wyróżnienie ma charakter honorowy, a jego laureaci otrzymują tytuł Kustosza Pamięci Narodowej.

Nagroda jest przyznawana corocznie przez Kapitułę pod przewodnictwem prezesa Instytutu Pamięci Narodowej, w której skład wchodzi dotychczasowi laureaci nagrody. Mogą ją otrzymać instytucje, organizacje społeczne i osoby fizyczne za szczególnie aktywny udział w upamiętnianiu historii narodu polskiego w latach 1939–1989, a także za działalność publiczną zbieżną z ustawowymi celami Instytutu Pamięci Narodowej.





Gala wręczenia nagrody



**Kustosz
Pamięci
Narodowej**

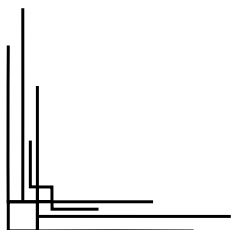
10/06/26



Warszawa







Anna Datkowska

Varsavianistka, opiekunka miejsc pamięci, badaczka historii warszawskiej Pragi w okresie stalinowskim.

Urodziła się i wychowała na Pradze. Odkrywając historię swojej dzielnicy, natknęła się na jej mało zbadany rozdział obejmujący czasy, kiedy prawobrzeżna Warszawa kontrolowana przez Armię Czerwoną stanowiła przyczółek władzy nazywającej się „ludową” oraz nieodłącznie związanego z nią terroru.

Odwiedzając osobiście miejsca, gdzie mieściły się siedziby NKWD i UB, szukała pozostałości dawnych aresztów i śladów pozostawionych przez przetrzymywanych w nich ludzi. Badając historie katowni, takich jak osławione Więzienie Karno-Śledcze Warszawa III („Toledo”), czy były areszt NKWD i WUBP przy ul. Strzeleckiej 8, natrafiła na informacje, które doprowadziły ją do odkrycia nieznanych wcześniej miejsc martyrologii bohaterów podziemia antykomunistycznego.

W 2016 r., kiedy właściciel kamienicy przy ul. Strzeleckiej 8 rozpoczął niekonsultowane z konserwatorem zabytków prace remontowe w piwnicach budynku, Anna Datkowska odegrała istotną rolę przy ich zatrzymaniu i uchronieniu od zniszczenia materialnych śladów funkcjonowania komunistycznego aresztu.

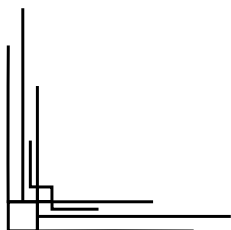
Jako prezes Stowarzyszenia Kolekcjonerzy Czasu w 2018 r. doprowadziła do objęcia ochroną konserwatorską inskrypcji wykonanych przez więźniów aresztu NKWD funkcjonującego w latach 1944–1945 w budynku przy ul. 11 listopada 66. Uczestniczyła także w przekazaniu tych zabytków w 2022 r. pod pieczę Izby Pamięci „Strzelecka 8”. Podarowała także Instytutowi Pamięi Narodowej przedmioty (m.in. łuski, guziki i ołówek), które odnalazła w trakcie poszukiwań na terenie dawnych komunistycznych katowni.

W 2021 r. odkryła i doprowadziła do ochrony prawnej inskrypcje znajdujące się w dawnym areszcie Milicji Obywatelskiej w kamienicy przy ul. Jagiellońskiej 9. Na jej wniosek dawny Dom Dozorców przy ul. Odrowąża 19, gdzie znajdował się punkt zbiórek żołnierzy Armii Krajowej, a następnie funkcjonował komunistyczny Urząd Informacji i Propagandy Oddział Bródno, został wpisany do rejestru zabytków nieruchomości.

W 2024 r. dokonała odkrycia kolejnego aresztu doby komunizmu w kamienicy przy ul. Dąbrowszczaków 4. Od tego momentu prowadzi kwerendę historyczną dotyczącą tego miejsca oraz zabiega o jego ochronę prawną.

W 2019 r. wydała książkę „Teoria wyzwolenia. Warszawska Praga” – bogato ilustrowany leksykon miejsc związanych z komunistycznym aparatem represji znajdujących się na terenie prawobrzeżnej Warszawy. W tym samym roku została Społecznym Opiekunem Zabytków. Jest autorką licznych tekstów, artykułów, tras spacerowych i wystaw dotyczących pozostałości ery stalinizmu w tkance miejskiej. Swoją wiedzę i odkryciami dzieli się podczas prelekcji. Prowadzi także warsztaty historyczne dla dzieci w wieku przedszkolnym.





Jerzy Kropiwnicki

Działacz opozycji demokratycznej w PRL, poseł na Sejm I i III kadencji, minister w rządach Jana Olszewskiego, Hanny Suchockiej i Jerzego Buzka. W latach 2002–2010, będąc prezydentem Łodzi, wykazał się wyjątkowym, porównywalnym jedynie z dokonaniami śp. Lecha Kaczyńskiego, zaangażowaniem w kwestie polityki historycznej.

Jerzy Kropiwnicki, z wykształcenia ekonomista, w 1980 r. włączył się w działalność „Solidarności”. Był członkiem Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” Regionu Ziemia Łódzka, później wiceprzewodniczącym zarządu regionu oraz członkiem Komisji Krajowej związku. Po wprowadzeniu stanu wojennego został aresztowany i skazany na 6 lat więzienia. Został zwolniony na mocy amnestii w 1984 r. Był przeciwnikiem porozumień Okrągłego Stołu.

W wolnej Polsce zaangażował się w działalność publiczną. Zasiadał w Sejmie i pełnił urzędy rangi ministerialnej. Zastępował jako polityk niezależny i wierny swoim wartościom. W 2002 r. został wybrany na prezydenta Łodzi. Był inicjatorem wielu projektów infrastrukturalnych i społecznych. Na tle innych włodarzy polskich miast wyróżniał się przede wszystkim aktywnością w obszarze polityki pamięci.

W miejscu, z którego w czasie okupacji niemieckiej odchodziły pociągi przewożące Żydów z Łodzi do obozów śmierci, dzięki staraniom Jerzego Kropiwnickiego powstał Pomnik Zagłady Litzmannstadt Getto, oryginalne założenie memoratywne obejmujące dawny budynek dworca Radegast. Pomnik został odsłonięty w ramach obchodów 60. rocznicy likwidacji getta Litzmannstadt. Laureat doprowadził także do upamiętnienia w Parku Ocalałych tych, którzy Holocaust przetrwali.

Z jego inicjatywy powstały również upamiętnienia Polaków ratujących Żydów i działaczy organizacji „Żegota”. Dbał także o pamięć o Romach i Sinti więzionych i zamordowanych w obozie cygańskim na terenie Litzmanstadt Ghetto.

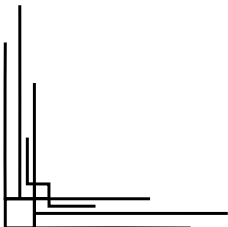
Kolejnym bardzo ważnym upamiętnieniem powstałym w Łodzi z inicjatywy prezydenta Kropiwnickiego jest Pomnik Ofiar Komunistów, przy którym corocznie władze i mieszkańcy miasta obchodzą Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”.

Zapoczątkował i wspierał poszukiwania ofiar totalitaryzmów na dawnym poligonie na Brusie, gdzie Niemcy w czasie okupacji, a później również komuniści, ukrywali ciała Łoździan zamordowanych w ramach represji.

Jerzy Kropiwnicki starał się również integrować środowiska patriotyczne, m.in. przez powołanie Społecznego Komitetu Obchodów Rocznicy i Świąt Narodowych, a także troskę o regularne obchodzenie ważnych świąt oraz rocznic historycznych.

Poza działalnością publiczną i społeczną jest ceniony również jako badacz historii NSZZ „Solidarność”, autor książek i wystaw poświęconych tej tematyce. Za zasługi dla Rzeczypospolitej Polskiej Prezydent RP Andrzej Duda odznaczył Jerzego Kropiwnickiego Orderem Orła Białego.





Wiesław Jan Wysocki

Historyk, nauczyciel akademicki oraz działacz społeczny. Od wielu lat wnosi istotny wkład w rozwój polskiej nauki oraz w pielęgnowanie pamięci o najważniejszych wydarzeniach i bohaterach historii Polski.

Związany z Uniwersytetem Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, gdzie pełnił funkcje naukowe i organizacyjne, w tym dziekana Wydziału Nauk Historycznych i Społecznych. Jego działalność dydaktyczna przyczyniła się do wykształcenia wielu pokoleń studentów oraz badaczy historii. Dorobek naukowy profesora obejmuje ponad 70 książek oraz liczne artykuły i opracowania poświęcone dziejom Polski.

W swoich pracach podejmował tematykę związaną z losami Polaków w czasie II wojny światowej, historią obozów koncentracyjnych oraz działalnością bohaterów polskiego podziemia niepodległościowego. Był także jednym z pierwszych badaczy, którzy prowadzili studia nad postaciami rtm. Witolda Pileckiego „Witolda”, gen. bryg. Augusta Emila Fieldorfa „Nila” i ks. mjr. Ignacego Skorupki. Upamiętnił powstanie sejneńskie i przyczynił się do wzniesienia pomnika Bitwy Niemeńskiej 1920 r. na nekropolii w Berżnikach.

Istotnym elementem działalności profesora jest również aktywność społeczna i zaangażowanie w działania na rzecz upamiętniania historii. Zaaranżował pierwsze rozmowy z Ukraińcami w sprawie odbudowy lwowskiego *santo campo* – Cmentarza Orłąt. Współorganizował inicjatywy związane z obchodami Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”. Był członkiem zespołu powołanego w celu rewitalizacji, a właściwie dekomunizacji Grobu Nieznanego Żołnierza. Później uczestniczył w dopełnianiu GNŻ o tablice upamiętniające walki Żołnierzy Niezłomnych i Obrońców Kresowych Stanic przed ukraińskimi ludobójcami z OUN-UPA. Wraz z Wojciechem Ziemińskim doprowadził do budowy na Muranowie Pomnika Poległych i Pomordowanych na Wschodzie po 17 Września 1939 r.

Piłsudczyk – generał bryg. Związku Piłsudczyków RP, pełni też funkcję prezesa Instytutu Józefa Piłsudskiego w Warszawie oraz prezesa Okręgu Warszawskiego ŚZZAK. Od lat łączy działalność naukową z postawą obywatelską. Już w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych XX w. angażował się w działalność środowisk opozycyjnych, współpracując m.in. z Ruchem Obrony Praw Człowieka i Obywatela, Konfederacji Polski Niepodległej, Klubami Służby Niepodległości oraz „Solidarnością”. Jego postawa oraz konsekwencja w działaniu na rzecz prawdy historycznej i wolności stanowią ważny przykład zaangażowania intelektualisty w sprawy publiczne.

Za swoją działalność naukową i społeczną został uhonorowany licznymi odznaczeniami państwowymi i wyróżnieniami, w tym Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Wolności i Solidarności oraz wieloma nagrodami środowisk naukowych i kombatanckich krajowych i zagranicznych. Jest Honorowym Obywatelom Łowicza, Sejnu i Warszawy.



Stowarzyszenie Parafiada im. św. Józefa Kalasancjusza

Instytucja, która w sposób wyjątkowo konsekwentny, rzetelny i długofalowy realizuje misję ochrony pamięci o ofiarach Zbrodni Katyńskiej.

Od 2008 r. stowarzyszenie prowadzi ogólnopolski i międzynarodowy program edukacyjny „Katyń... Ocalić od zapomnienia”, którego twórcą jest śp. o. Józef Joniec SP. Idea narodziła się wśród uczniów kółka historycznego Szkoły Podstawowej nr 1 im. ppłk. pil. Mariana Pisarka w Radzyminie. Celem programu jest symboliczne uhonorowanie wszystkich ofiar sowieckiej zbrodni z 1940 r. poprzez sadzenie imiennych Dębów Pamięci. W ciągu blisko dwóch dekad posadzono już ponad 5740 drzew w Polsce i na świecie – od Australii po Kanadę – tworząc jedną z największych map pamięci ofiar sowieckiego totalitaryzmu. Dąb Pamięci stał się, obok guzika, jednym z najbardziej rozpoznawalnych symboli pamięci o ofiarach Zbrodni Katyńskiej.

Informacje o upamiętnionych bohaterach oraz upamiętniających ich instytucjach publikowane są systematycznie na portalu katyn-pamietam.pl. Dęby Pamięci znajdują się przy szkołach, parafiach, urzędach, w jednostkach wojskowych, parkach i skwerach. Najczęściej poświęcone są postaciom związanym z daną miejscowością czy to poprzez miejsce urodzenia, czy też karierę zawodową lub wojskową. Uroczystości posadzenia dębów gromadzą i jednoczą lokalne społeczności wokół wspólnej historii, budując ich tożsamość.

Program realizowany przez Stowarzyszenie Parafiada nie ogranicza się jednak do gestu symbolicznego. Jego kluczowym filarem są systematyczne i nowoczesne działania edukacyjne, kierowane do młodego pokolenia. Organizowane od lat ogólnopolskie konkursy historyczne angażują setki uczniów szkół podstawowych i ponadpodstawowych w twórczą refleksję nad dziedzictwem Zbrodni Katyńskiej. Na szczególne uznanie zasługuje różnorodność stosowanych przez stowarzyszenie form pracy: od referatów i esejów, przez prezentacje multimedialne, notacje filmowe, po działania plastyczne. Tak rozumiana edukacja historyczna nie tylko przekazuje wiedzę, ale także kształtuje postawy obywatelskie, empatię i wrażliwość na prawdę historyczną.

Działalność Stowarzyszenia Parafiada ma także wyraźny wymiar wspólnototwórczy. Program „Katyń... Ocalić od zapomnienia” łączy rodziny ofiar, szkoły, samorządy, środowiska kombatanckie, organizacje społeczne i instytucje kultury. Dzięki tej współpracy pamięć o Katyniu przestaje być jedynie elementem narracji historycznej, a staje się obowiązkiem każdej lokalnej wspólnoty.



Fot. Polona

Wanda Kiedrzyńska (1901–1985)

Historyk i archiwista, więźniarka niemieckiego obozu koncentracyjnego dla kobiet KL Ravensbrück. Poświęciła życie działalności naukowej i społecznej, stojąc na straży prawdy o niemieckich zbrodniach w okresie II wojny światowej.

Wanda Kiedrzyńska z domu Puzinowska urodziła się 1 stycznia 1901 r. w Łodzi. Po ukończeniu lubelskiego gimnazjum Wandy Arciszowej podjęła studia na Wydziale Filologii Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego. Po studiach pracowała jako archiwista i historyk w Archiwum Wojskowym, Wojskowym Biurze Historycznym i w Instytucie Badania Najnowszej Historii Polski – późniejszym Instytucie Józefa Piłsudskiego.

Po klęsce wrześniowej wraz z mężem Karolem, oficerem Wojska Polskiego, brała czynny udział w walce przeciw okupantowi w szeregach Związku Walki Zbrojnej. W związku z tą działalnością Kiedrzyńscy zostali aresztowani 20 listopada 1941 r. i osadzeni na Pawiaku. Po ciężkim śledztwie zostali skazani i wywiezieni do niemieckich obozów koncentracyjnych – Wanda do KL Ravensbrück specjalnym transportem więźniarek skazanych na śmierć, a jej mąż do KL Auschwitz, gdzie został zamordowany w 1942 r.

W obozie zaangażowała się w tajne nauczanie i organizację życia kulturalnego. Gromadziła także potajemnie dokumentację obozową, ze szczególnym uwzględnieniem dowodów egzekucji więźniarek i prowadzenia na nich przez niemieckich lekarzy eksperymentów pseudomedycznych. Po wojnie dokumentacja ta okazała się nieoceniona przy odtwarzaniu historii największego niemieckiego obozu koncentracyjnego dla kobiet.

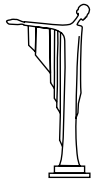
Po opuszczeniu obozu w 1945 r. zamieszkała w Warszawie. Wraz z nastaniem „październikowej odwilży” w 1957 r. rozpoczęła pracę w Instytucie Historii Polskiej Akademii Nauk. Tam przygotowała i obroniła doktorat na podstawie pracy zatytułowanej „Ravensbrück. Kobiety obóz koncentracyjny”. Praca ta doczekała się wielu wydań i do dziś ma kluczowe znaczenie dla poznania niemieckich zbrodni.

Współpracowała przy tworzeniu muzeum na terenie byłego obozu w Ravensbrück. Dzięki jej badaniom udało się odtworzyć imienne listy transportowanych do KL Ravensbrück kobiet wraz z datami transportów i nazwami miast, z których były wywożone.

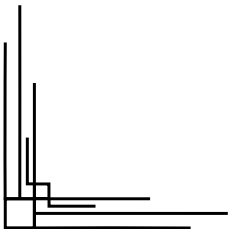
Prócz pracy badawczej Wanda Kiedrzyńska głęboko angażowała się w działalność społeczną. Była założycielką i przewodniczącą Klubowi Byłych Więźniarek Obozu Ravensbrück. Organizowała spotkania i uroczystości rocznicowe. Otaczała troską koleżanki będące w potrzebie. Reprezentowała polskie więźniarki w gremiach międzynarodowych i uczestniczyła w licznych sesjach naukowych dotyczących historii okupacji niemieckiej w Polsce i Europie. Zmarła 30 marca 1985 r. w Warszawie, została pochowana w grobie rodzinnym na Starych Powązkach.

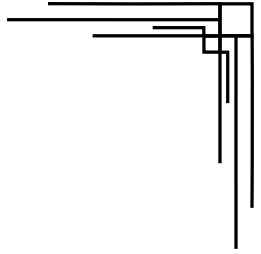


**Laureaci
poprzednich edycji Nagrody
Kustosz Pamięci Narodowej**



**Kustosz
Pamięci
Narodowej**





2002

prof. Elżbieta Zawacka
prof. Tomasz Strzembosz
Andrzej Zagórski

2003

prof. Janusz Kazimierz Zawodny
Komisja Historii Kobiet w Walce o Niepodległość
Studium Polski Podziemnej w Londynie

2004

prof. Władysław Bartoszewski
Zespół Redakcyjny edycji Zrzeszenie „Wolność i Niezawisłość” w dokumentach
Zofia Leszczyńska

2005

prof. Barbara Otwinowska
gen. Bolesław Nieczuja-Ostrowski
ppłk Stanisław Dąbrowa-Kostka
o. Józef Mońko
Stowarzyszenie „Archiwum Solidarności”

2006

Zakon oo. Paulinów
Eugeniusz i Czesława Cydzikowie
dr hab. Andrzej Krzysztof Kunert
Zofia i Zbigniew Romaszewscy

2007

Paweł Jasienica – nagroda pośmiertna
Halina Martinowa
ks. prałat Wacław Karłowicz
Obywatelski Komitet Poszukiwań Mieszkańców Suwalszczyzny Zaginionych w Lipcu 1945 r.

2008

Irena i Jadwiga Zappe
Helena Filiponek
Zygmunt Walkowski
Związek Polaków na Białorusi

2009

Eugenia Maresch
ks. Czesław Wala
Ludwik Jerzy Rossowski
Zespół Redakcyjny „Zeszytów Historycznych”
Instytut Józefa Piłsudskiego w Londynie
Instytut Józefa Piłsudskiego w Ameryce

2010

prof. Janusz Kurtyka – nagroda pośmiertna
ks. Tadeusz Isakowicz-Zaleski
prof. Jan Łopuski
Niezależny Komitet Historyczny Badania Zbrodni Katyńskiej
Komitet Katyński
Muzeum Błogosławionego Księdza Jerzego Popiełuszki

2011

Ewa Siemaszko i Władysław Siemaszko
Adam Borowski
Adam Macedoński
Społeczny Komitet Pamięci Górników KWK „Wujek” Poległych 16 Grudnia 1981 r.
Związek Sybiraków

2012

Julien H. Bryan – nagroda pośmiertna
Zygmunt Gołowski
Urszula Ewa Łukomska
Dieter Schenk
Stowarzyszenie „Memorial”

2013

Tomasz Merta – nagroda pośmiertna

Tadeusz Kukiz

Biblioteka Polska w Paryżu

Zdzisław Rachtan

Stowarzyszenie Upamiętniania Polaków Pomordowanych na Wołyniu

2014

Roman Aftanazy – nagroda pośmiertna

Czesław Blicharski

Anatol Franciszek Sulik

Oleg Zakirov

Światowy Związek Żołnierzy Armii Krajowej

2015

Janusz Krupski – nagroda pośmiertna

Juliusz Kulesza

Kazimierz Piechowski

Muzeum Polskie w Rapperswilu

Zofia Pilecka-Optułowicz i Andrzej Pilecki

2016

Irena Sandecka – nagroda pośmiertna

gen. Janusz Brochwicz-Lewiński ps. „Gryf”

dr hab. Janusz Smaza

Związek Harcerstwa Rzeczypospolitej

Stowarzyszenie Pokolenie

2017

prof. Lech A. Kaczyński, prezydent RP – nagroda pośmiertna

Janusz Wasylkowski

o. Antoni Herkulan Wróbel

Stowarzyszenie Upamiętnienia Ofiar Zbrodni Ukraińskich Nacjonalistów

Stowarzyszenie Weteranów Armii Polskiej w Ameryce

2018

Bogusław Nizieński
Marlena Piekarska-Olszówka
Anna Rastawicka
Polski Teatr Ludowy we Lwowie
Stowarzyszenie Huta Pieniacka

2019

Ryszard Kaczorowski – nagroda pośmiertna
Janusz Horoszkiewicz
Marek Strok
prof. Wanda Póltawska
Polskie Towarzystwo Opieki nad Grobami Wojskowymi we Lwowie

2020

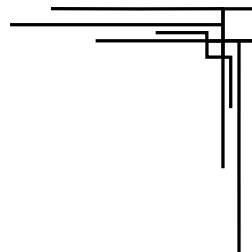
Wojciech Ziemiński – nagroda pośmiertna
Kazimierz Cholewa
Wasył Haniewicz
Komitet Pamięci Gusen
Andrzej Pityński

2021

Jerzy Giza
Czesław Nowak
ks. Władysław Palmowski
Muzeum Polskie w Ameryce
oo. Redemptoryści pełniący posługę w Radiu Maryja

2022

ks. Adolf Chojnacki – nagroda pośmiertna
Grupa Rekonstrukcji Historycznej „First to Fight”
Waldemar Kowalski
Edward Müller
Bohdan Jerzy Urbankowski



2023

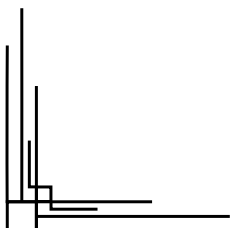
Stanisław Maria Jankowski – nagroda pośmiertna
Arkadiusz Gołębiewski
ks. infułat Jan Sikorski
Stowarzyszenie Grupa Historyczna „Zgrupowanie Radosław”
Polish Falcons of America

2024

bp Władysław Miziołek – nagroda pośmiertna
Zofia Biernadska
Tadeusz Wojciech Drwal
o. Franciszek Jan Pająk (imię zakonne – Jerzy)
Stowarzyszenie „Rodzina Piaśnicka”

2025

Adam Chętnik – nagroda pośmiertna
Gabriel Garçon
Andrzej Władysław Kaczorowski
Koło Polaków z Indii 1942–1948





INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

Patroni medialni



wPolsce
24



GOŚĆ
NIEDZIELNY

Radio Wnet



DZIEJE.PL
PORTAL
HISTORYCZNY



PRZYSTANEK
HISTORIA

BIULETYN IPN